

56) IV. C. Som 11. Bederlag til Forstander for det Egl. Døbstummeinstitut i Kjøbenhavn Heiberg for hans hidtilværende geistlige Virksomhed til Gavn for voksne døvstumme. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Efter at der i Henhold til den ved Finansloven for indeværende Finansaargivne Bevilling (jfr. Rigsdagstidende 1899—1900, Tillæg B. Sp. 417 ff.) ved kongelig Resolution af 12te November f. A. er blevet oprettet et særligt Præsteembede for de døvstummes Menighed i Kjøbenhavn, og efter at dette Embede er blevet besat med Forpligtelse for Præsten til at betjene de udenbysboende døvstumme med kirkelige Handlinger, naar det af dem ønskes, kan Ministeriet ikke undlade at tage i Betragtning, at den saaledes ordnede Præstegerning hidtil, saa vidt Forholdene tillod det, er bleven varetaget af Institutforstander Pastor Heiberg, som frivillig og uden Bederlag havde paataget sig Gerningen, og at det nu efter dennes Afslutning vil være naturligt at tillægge ham et Bederlag derfor.

Som man ved det ovennævnte Forslag har haft Anledning til at bemærke, skulde ifølge Fundatsen af 17de April 1807 for Døbstummeinstitutet i Kjøbenhavn Andenlæreren ved dette ordineres til Præst, men i Praxis har det været Regel at bestikke Forstanderen til Præst ved Institutet, hvilket ogsaa stete ved Forstander, tidligere Sognepræst Heibergs Ansættelse i 1890. Denne Præstestilling vil fremdeles paahvile ham med tilhørende Forpligtelse til at konfirmere Eleverne og forberede dem til Konfirmation, hvilket Hver ved Statens andre Døbstummeinstitutter besørger af stedlige Præster mod et aarligt Honorar. Ved Siden heraf har det været Skik, at Præsten hver Søndag, ogsaa i Elevernes Sommerferie, afholdt en Gudstjeneste paa Institutet, hvortil der gaves alle herboende voksne døvstumme Adgang; heri er dog som Følge af det ny Præsteembedes Oprettelse stet den Forandring, at Gudstjenesten nu alene holdes for Elevernes Skyld og er afpasset efter deres Standpunkt.

Allerede kort efter sin Ansættelse indgav Forstander Heiberg et Andragende til Ministeriet om, at hans Præstegerning maatte blive udvidet til at omfatte alle Landets døvstumme, nemlig ved, at han blev stillet som Sognepræst for de døvstumme i Hovedstaden med Adgang til at foretage Missionsrejser til de forskellige Steder i Provinserne, hvor døvstumme kunde samles til Gudstjeneste og Altergang. Det vil ses, at der herved var tilstøttet en almindelig Ordning, der væsentlig gik i samme Retning som den nu fassatte, inden for den Begrænsning af Virksomheden, der nødvendig maatte følge af Præstens Embedsstilling som Forstander. Forslaget blev vel ikke i sin Helhed taget til Følge, men Ministeriet imødefom dog Forstander Heibergs Ønske, for saa vidt som man i 1893 lod udgaa en Opfordring til Præsterne i Kjøbenhavn om at henvise de døvstumme i deres Menigheder til at søge hans Bistand ved Foretagelsen af kirkelige Handlinger, og i de nærmest følgende Aar gentagne Gange gav ham Tillæbelse til paa Rejser at betjene de udenbys døvstumme, der vare oplærte i Tegnsproget, med Gudstjeneste og Altergang. I sidstnævnte Henseende blev der i 1897 meddelt Pastor Heiberg en staaende Bemyndigelse til, naar hans øvrige Forretninger tillode det, at foretage Missionsrejser efter Begæring af døvstumme i vedkommende Landsdel, og han har derefter i hvert af de sidste Aar flere Gange gjort saadanne Rejser.

Det er saaledes en forholdsvis omfattende geistlig Virksomhed, som er bleven overdraget Forstander Heiberg efter hans eget Initiativ, idet han i udstrakt Omfang faktisk har virket som Præst for de voksne døvstumme i hele Landet. Der er ikke af Hensyn til denne Gerning blevet indrømmet ham nogen Lettelse i Forretningerne som Forstander, hvilke han stedse efter sædvanlige Regler har besørget i deres fulde Udstrækning. Under disse Forhold fortjener det uimodsigelig Anerkendelse, at han af egen Drift har søgt at raade Bød paa Savnet af en fyldestgørende kirkelig Forsorg for de døvstumme, og efter at man nu, i Forstaaelse af denne Sags Betydning, har ordnet den ved Ansættelse af en særlig lønnet Præst, er der formentlig fuld Anledning til at hde Pastor Heiberg et Bederlag for det Arbejde, som han alene af Skærplighed til Sagen gennem en Aarrække har paataget sig. Et saadant Honorar